

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 623/05
05.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Николе Мићуновића, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића и Драгана Јоцића, чланова већа и саветника Марије Вуковић-Станковић, записничара, у кривичном предмету оптужених АА и др., због кривичног дела разбојништва из чл.168. став 1. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о жалби браниоца оптуженог АА, изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду К.322/03 од 24.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 05.05.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА, а пресуда Окружног суда у Новом Саду К.322/03 од 24.02.2005. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Новом Саду К.322/03 од 24.02.2005. године оглашени су кривим, оптужени АА и ББ, због кривичног дела разбојништва из чл.168. став 1. КЗ РС па су осуђени: оптужени АА на казну затвора у трајању од 1 - једне године, а оптужени ББ на казну затвора у трајању од 6 - шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 07.05.2003. до 26.05.2003. године. Истом пресудом одлучено је да се оптужени ослобађају обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац оптуженог АА адвокат АБ због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да се побијана пресуда преиначи у овом делу и оптуженом изрекне блажа казна.

Републички јавни тужилац Србије у свом поднеску Ктж. 760/05 од 18.04.2005. године предложио је да Врховни суд Србије одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА а првостепену пресуду потврди.

Врховни суд Србије размотрио је списе предмета, првостепену пресуду, изјављену жалбу као и писмени предлог Републичког јавног тужиоца па је нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона на које Врховни суд пази по службеној дужности, у смислу одредаба чл.380. став 1. тач.1. и 2. ЗКП.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни изреченој оптуженом АА, а поводом жалбе његовог браниоца, овај суд оцењује да је првостепени суд правилно утврдио све околности значајне за одмеравање казне у смислу чл.41. ОКЗ, па имајући у виду како утврђене олакшавајуће тако и утврђене отежавајуће околности наведене у образложењу побијане пресуде, истога за дело за које га је огласио кривим, осудио на казну затвора у трајању од 1 - једне године. По оцени овога суда изречена казна у конкретном случају

појављује се као нужна и оправдана за постизање сврхе кажњавања предвиђене чл.33. ОКЗ, а за изрицање блаже казне, на чему инсистира бранилац, нису испуњени законски услови. Ово тим пре што се у жалби не наводе никакве нове околности које је првостепени суд пропустио да утврди и цени, а које би могле оправдати блаже кажњавање оптуженог.

Из изнетих разлога, а у смислу чл.388. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Марија Вуковић-Станковић, с.р Никола Латиновић, с.р.

За тачност отправка

ВГ